

DRF-DRF0.0210.2.2026.WG

Warszawa, 14 maja 2026 roku

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Dot. autopoprawki do poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów

Szanowny Panie Marszałku,

nawiązując do pisma z dnia 29 kwietnia 2026 r. (SPS-III.020.60.37.2026) dotyczącego opinii w sprawie autopoprawki do poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów (dalej: „projekt”), w załączeniu przesyłam uwagi i komentarze Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego do projektu.

Główne zastrzeżenia UKNF względem projektu dotyczą następujących zagadnień:

- wprowadzenia nieznanej w polskim prawie koncepcji zakładającej wydawanie przez sąd powszechny nakazu w celu wykonywania uprawnień nadzorczych przez organ administracji;
- nadmiarowego i niezgodnego z Rozporządzeniem MiCA art. 16 projektu. Projektowany przepis jednocześnie powiela i modyfikuje przesłanki wynikające z art. 112 Rozporządzenia MiCA oraz na zasadzie superfluum ustawowego odsyła do stosującego się bezpośrednio art. 111 Rozporządzenia MiCA.

Z wyrazami szacunku

Jacek Jastrzębski

Przewodniczący

Komisji Nadzoru Finansowego

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. **SPS-III.020.60.54.2026**

Data wpływu **15.05.26v.**

Uwagi do poselskiego projektu ustawy o rynku kryptoaktywów

I. Uwagi szczegółowe do poszczególnych części projektu

Lp.	Jednostka redakcyjna, której uwaga dotyczy/ pkt Uzasadnienia/ pkt OSR	Podmiot zgłaszający	Uwaga/ Propozycja zmian zapisu
1.	Art. 9 ust. 1 i 2	UKNF	Przepis ten stanowi wyłom w systemie prawnym Rzeczypospolitej Polskiej, w którym nie ma obecnie uregulowania procedury występowania KNF, jako organu administracji, do sądu powszechnego. Jednocześnie nie zostało zaproponowane żadne uregulowanie takiego postępowania jako chociażby postępowania odrębnego, stąd tryb rozpoznania takiej sprawy może budzić uzasadnione wątpliwości natury praktycznej i proceduralnej. Mając na uwadze długość rozpoznawania spraw przez sądy powszechne, fakt że obrót na rynku kryptoaktywów odbywa się w trybie ciągłym oraz konieczność niezwłocznego działania w przypadku dostrzeżenia praktyk naruszających Rozporządzenie MiCA, w tym mogących skutkować powstaniem poważnych szkód dla klientów lub posiadaczy kryptoaktywów, ochrona ich interesów będzie znacznie utrudniona. Jednocześnie uregulowanie zaproponowane w kolejnym artykule (art. 10 projektu) nie będzie zapewniało adekwatnej możliwości działania przez organ nadzoru w sytuacjach niecierpiących zwłoki. Relacja art. 9 ust. 1 i 2 projektu jest niejasna. Z jednej strony art. 9 ust. 1 projektu odsyła do wykonania uprawnień nadzorczych, o których mowa w art. 94 ust. 1 Rozporządzenia MiCA, z drugiej zaś ust. 2 tego artykułu zdaje się odnosić tylko do uprawnień, które mogą zostać podjęte w stosunku do podmiotów prowadzących interfejsy internetowe. Art. 94 ust. 1 Rozporządzenia MiCA reguluje zaś szereg uprawnień, w szczególności do zobowiązania do przekazania określonych informacji, zawieszenia albo zakazania świadczenia określonych usług, podania określonych informacji do publicznej wiadomości aż po podjęcie działań ograniczających dostęp do interfejsów internetowych. Ponadto projektowany przepis nie definiuje, kim jest „podmiot prowadzący interfejs internetowy”, co może budzić wątpliwości interpretacyjne. Wskazane byłoby doprecyzowanie tego pojęcia poprzez dodanie odpowiedniej definicji. Przepis stanowi także niewłaściwą implementację art. 94 ust. 1 lit. aa Rozporządzenia MiCA, który zobowiązuje polskiego ustawodawcę do przyznania właściwemu organowi uprawnień w nim określonych. Uprawnienia te powinny spoczywać na właściwym organie, a nie częściowo na sądzie (zgodnie z art. 9 ust. 2 projektu ustawy to sąd nakazuje nałożenie określonych w przepisie środków nadzorczych). Charakter prawny oraz treść nakazu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 projektu ustawy, nie są jasne. Jeśli nakaz ten dotyczy wykonywania uprawnień nadzorczych, to taka procedura nie jest znana polskiemu

			prawa rynku finansowego – uprawnienia nadzorcze, poza wyjątkami dotyczącymi możliwości wstrzymania ich wykonalności w ramach kontroli sądowo-administracyjnej w wyniku złożenia skargi na akt administracyjny, podlegają wykonaniu bez konieczności dodatkowego orzeczenia sądu powszechnego o nakazie wykonania decyzji. Co istotne, kontrolę środków nadzorczych nakładanych przez organy administracyjne sprawują sądy administracyjne, a nie sądy powszechne.
2.	Art. 16	UKNF	Relacja przewidzianej w art. 16 projektu odpowiedzialności administracyjnej w zakresie naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia MiCA do art. 111 i 112 Rozporządzenia MiCA nie jest zrozumiała. Przepis jednocześnie powiela i modyfikuje przesłanki wynikające z art. 112 Rozporządzenia MiCA oraz na zasadzie superfluum ustawowego odsyła do stosującego się bezpośrednio art. 111 Rozporządzenia MiCA. Art. 16 ust. 4 projektu powinien odnosić się do kwoty wyrażonej w polskich złotych. Wskazanie kwoty w euro powodować może wątpliwości interpretacyjne po jakim kursie należy dokonywać przeliczenia, a w skutek tego jaka może być maksymalna kara oraz która z kwot wskazanych w przepisie jest wyższa.